

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72 НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
УДК 001+37+316.3 МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної
Н-34 науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти
та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;
Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;
Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;
Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;
Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;
Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;
Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;
Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;
Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;
Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;
Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;
Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;
Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

пропонують IT-компаніям та стартапам цінну можливість отримати фінансову підтримку для реалізації своїх ідей, що може призвести до успіху на ринку та значного внеску в розвиток організації. Окрім цього, грантові ініціативи можуть охоплювати фінансування освітніх програм, технологічних ідей та науково-дослідницьких проєктів, спрямованих на розвиток нових технологій та підтримку інновацій екосистеми України [2].

Головною метою грантових програм на сьогодні є створення нових робочих місць та сприяння малому й середньому бізнесам, що забезпечить ріст ВВП, стійкість економіки та швидке відновлення нашої держави [3].

Серед видів грантових можливостей, які доступні для стартапів у IT-сфері, варто відзначити [2]:

- Гранти від державних органів. Багато урядових органів та фондів, включаючи Міністерство цифрової трансформації України, Державне агенство з питань електронного урядування та Державну службу сприяння інноваційному розвитку України, проводять конкурси на отримання грантів для інноваційних проєктів у 2024 році. Міжнародні фонди та програми співпраці, до прикладу, програми Європейського Союзу та Світового банку, також надають фінансову підтримку стартапам, сприяючи розвитку технологічного сектору та міжнародній співпраці у сфері технологій та інновацій.

- Гранти від міжнародних організацій та фондів. Численна кількість міжнародних організацій, серед яких можна зазначити USAID, а також Європейський банк реконструкції та розвитку, Європейський союз, програми ООН активно підтримують інноваційні проєкти в Україні. Їх грантові ініціативи не лише надають фінансову підтримку, але й сприяють технологічному розвитку, зміцненню інфраструктури та економічному зростанню в Україні.

- Акселератори. Існує ряд акселераторів, що пропонують стартапам не лише фінансову підтримку, але й експертні консультації та доступ до важливих зв'язків у галузі. Наприклад, такі програми як «UNIT.City Acceleration Program» та «UVCA IT Innovation Challenge» можуть стати неоціненним ресурсом для отримання грантової підтримки, що сприяють не лише фінансовому зростанню, а й розвитку бізнесу, сприяючи формуванню стратегічних партнерств та підвищенню конкурентоспроможності стартапів.

- Інноваційні конкурси та фонди приватних компаній. Чимало приватних компаній, особливо тих, що проявляють активну цікавість до розвитку технологій, організовують власні грантові ініціативи та конкурси для стартапів.

- Програми Європейського Союзу. Україна активно бере участь у численних програмах Європейського Союзу, що спрямовані на розвиток інновацій. Такі ініціативи, як Horizon Europe, Erasmus+ та Європейська програма забезпечення стабільності та миру, стають джерелом фінансової підтримки для інноваційних проєктів у сфері IT. Ці програми пропонують міжнародні гранти на 2024 рік, що здатні стати ключовим фактором у розвитку та впровадженні інноваційних ідей.

Отже, можливість отримання грантів від USAID та інших програм посприяють значному спрощенню шляху до реалізації інновацій в IT-сфері. Важливо орієнтуватись на актуальні конкурси, дотримуватись усіх вимог і презентувати якісний та повністю продуманий бізнес-план стартапу задля можливості скористатись унікальними пропозиціями.

Список використаних джерел:

1. Від держави на розвиток справи: хто може отримати мільйон гривень. URL: <https://focus.ua/uk/economics/625960-vid-derzhavi-na-rozvitok-spravi-hto-mozhe-otrimati-milyon-griven>

2. Грантові можливості для IT-сектору. URL : <https://www.grantsense.com.ua/blogs/grantovi-mozhливosti-dlya-it-sektoru>

3. Уряд запускає грантові програми для переробної та IT-галузей. URL : <https://www.kmu.gov.ua/news/uryad-zapuskaye-grantovi-programi-dlya-pererobnoyi-ta-it-galuzey>

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.

Чижевський О.О., здобувач ступеня вищої освіти «магістр» факультету історії, політології та міжнародних відносин
Мартинчук І.І., к.і.н., доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Актуальність теми зумовлюється необхідністю вивчення та узагальнення досвіду покарання воєнних злочинців. Російсько-українська війна, особливо після 24 лютого 2022 р., принесла велику кількість жертв, особливо серед цивільного населення. Дії російської армії на окупованих територіях підлягають під ознаки геноциду. Саме такі умови породили необхідність розслідування воєнних злочинів та суду на воєнними злочинцями – від найвищого керівного складу Російської Федерації до виконавців злочинних наказів. Завданням дослідження є аналіз проведення Нюрнберзького, Токійського військових трибуналів та трибуналу з Югославії і визначення перспектив організації відповідного процесу над російськими військовими злочинцями.

У нашому дослідженні було використано Статут та Регламент Міжнародного військового трибуналу [7]. Основоположними для становлення міжнародного гуманітарного права є Женевські конвенції 1949 р. [1].

Загальну інформацію про підготовку та перебіг Нюрнберзького процесу можна знайти у статті Задорожнього О. [2] та Семенової І. [10]. Правові особливості організації Міжнародного військового трибуналу стали об'єктом дослідження Федоренко В. [11] та Навроцький В. [5]. Місце Міжнародного кримінального суду в системі боротьби з міжнародною злочинністю в наш час аналізує Сааді Аль-Захарна Салім Мухаммед [9]. Проблеми денацифікації розглядала Шевцова С. [12]. Про Токійський процес 1946-1948 рр. писав Задорожній О.В. [3], а Міжнародний трибунал для Югославії аналізує Каменецький М. [4]. В роботі використані проблемно-історичний та порівняльний методи дослідження.

Правова підготовка Нюрнберзького міжнародного військового трибуналу пройшла на високому рівні та відбилася в установчих документах. Нюрнберзький процес проходив за правилами зафіксованими в Статуті МВТ та Регламенті МВТ [7].

Позиції союзників щодо покарання нацистських злочинців в цілому співпадали – всі хотіли покарати винних нацистів в масштабних вбивствах під час війни [11, с. 15]. Нюрнберзький трибунал визнав злочинними групами керівний склад нацистської партії Німеччини, охоронні загони нацистської партії (СС), службу безпеки (СД), державну таємну поліцію (гестапо), але не визнав такими штурмові загони нацистської партії (СА), уряд, верховне командування та генштаб і вказав, що члени цих організацій можуть бути притягнуті до суду індивідуально. Член МВТ від СРСР в окремій думці заявив про незгоду з рішенням про невизнання злочинними цих організацій (хоча обвинувачення вважало їх такими) [10].

Нюрнберзькі принципи підтверджено під час процесу над головними японськими злочинцями у Другій світовій війні, проведеного 1946–48 рр. в Токіо. Створений для покарання цих злочинців Міжнародний військовий трибунал для Далекого Сходу в своєму Статуті відтворив склади злочинів, визначених у Нюрнберзькому статуті МВТ [3, с. 547].

Підготовка до проведення міжнародного військового трибуналу над головними нацистськими злочинцями була довготривалою та скрупульозною. Залучені були фахівці з різних напрямів юриспруденції, особливо міжнародники з чотирьох країн-союзниць – США, Великобританії, Франції та СРСР. Були вироблені універсальні норми проведення міжнародних військових судів над воєнними злочинцями, які будуть використані ще неодноразово в тому ж Нюрнберзі, Франкфурті, Токіо, Гаазі та ін. містах. Ці ж норми будуть використані й під час суду над російськими воєнними злочинцями після перемоги України в російсько-українській війні.

В наступних Нюрнберзьких процесах 1946–1949 рр. брали участь представники лише США. Було проведено 12 судових процесів, в ході яких обвинувачено 185 осіб. З них 35 осіб було виправдано (див дод.). 24 нацистських злочинця засуджено до страти, з них страчено 13, а 11 – замінено страту на ув'язнення. Початково до довічного ув'язнення засуджено 20 осіб, 98 осіб отримали різні терміни. Ще 8 осіб або померли під час судового розслідування, або були визнані неосудними за медичними показниками [6].

З 1949 р. ФРН провела більше 900 слухань по звинуваченнях у воєнних злочинах. Характерна риса цих судових розслідувань та вироків – більшість підсудних отримали легкий вирок або взагалі були виправдані. В НДР також виносили тисячі вироків для колишніх нацистів. Однак, згодом архіви «штазі» (спецслужби НДР), які зберігали досє на всіх німців використовувалися лише з метою дискредитації тих, хто перебував при владі в ФРН [8].

Більшість країн, окупованих Німеччиною під час Другої світової війни також провели судові процеси над нацистськими злочинцями та власними громадянами, які вчиняли злочини проти людяності. Чехословаччина, Франція, Угорщина, Польща, Румунія відправили під суд тисячі злочинців.

Франкфуртський процес 1963–1965 рр. став поворотним в ході усвідомлення німцями свого минулого, своєї відповідальності за злочини націонал-соціалізму, формування сучасної культури пам'яті, в центрі якої знаходяться жертви нацистського режиму. Процес дозволив подолати анонімність (безособовість) жертв нацизму, суспільству були показані конкретні люди з полонаними долями [12].

Міжнародний воєнний трибунал для Далекого Сходу, або Токійський процес проходив над головними японськими воєнними злочинцями у м. Токіо з 3 травня 1946 р. по 12 листопада 1948 р. Він тривав довше, аніж Нюрнберзький. Обвинувачами виступило більше країн, аніж у Нюрнберзі – США, Китай, Велика Британія, СРСР, Австралія, Канада, Франція, Нова Зеландія, Нідерланди, Індія та Філіппіни. Обвинувальний висновок у справі 28 головних японських воєнних злочинців містив 53 пункти, зокрема й звинувачення в злочинах проти миру відповідно до ст. 5 Статуту МВТ [3, с. 547].

У 1993 р. Радою Безпеки ООН було створено Міжнародний трибунал для колишньої Югославії на основі резолюції № 827 Ради Безпеки ООН. Порядок його створення відрізняє його від класичних міжнародних судів, які створюються міжнародним договором. Ініціатором резолюції виступила Франція [4, с. 97].

Метою цього трибуналу було - переслідування осіб, відповідальних за тяжкі порушення міжнародного гуманітарного права, зокрема за грубе нехтування Женевськими конвенціями 1949 року, порушення законів і звичаїв війни, геноцид і злочини проти людяності на території колишньої Югославії в період з 1991. Трибунал розглядав такі серйозні злочини, як умисне вбивство, тортури, незаконне депортування і захоплення заручників. Передбачено судове переслідування за застосування отруйних речовин, безглузде руйнування міст або сіл, історичних пам'яток. На відміну від Нюрнберзького та Токійського трибуналів, Югославський міг винести максимальне покарання лише у формі довічного ув'язнення й не мав права ухвалювати смертний вирок. Засуджені особи мали відбувати свій термін в одній з держав, що підписали відповідну угоду з ООН [4, с. 97].

Організація міжнародних кримінальних трибуналів над військовими злочинцями була започаткована після Другої світової війни. Найбільш відомим став Нюрнберзький процес над німецькими нацистами. Токійський трибунал засудив японських військових злочинців, а трибунал по Югославії – організаторів та виконавців воєнних злочинів під час війни в Югославії. Югославський процес вперше запровадив принцип колективної відповідальності. Досвід попередніх Міжнародних воєнних трибуналів може стати у нагоді українським юристам при підготовці матеріалів для Міжнародного кримінального суду у справі звинувачення російських воєнних злочинців та пропагандистів.

Список використаних джерел та літератури

1. Женевські конвенції 1949 р. URL: <https://ihl-databases.icrc.org/en/ihl-treaties> (дата звернення 12.01.2024 р.)
2. Задорожній О. В. Нюрнберзький процес 1945–46. Українська дипломатична енциклопедія: у 2-х т. / редкол.: Л. В. Губерський та ін. К.: Знання України, 2004. Т.2. 812 с.
3. Задорожній О. В. Токійський процес 1946–48. Українська дипломатична енциклопедія: у 2 т. / ред. кол.: Л. В. Губерський та ін. К.: Знання України, 2004. Т. 2: М-Я. 812 с.

4. Каменецький М. С. Міжнародний трибунал для колишньої Югославії. Українська дипломатична енциклопедія: у 2-х т. / редкол.: Л. В. Губерський та ін. К.: Знання України, 2004. Т. 2. 812 с.

5. Навроцький В. Військові злочини. Особлива частина міжнародного кримінального права: лекції для студентів юрид. фак. Львів, 1997. 38 с.

6. Наступні Нюрнберзькі процеси URL :

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%83%D0%BF%D0%BD%D1%96_%D0%9D%D1%8E%D1%80%D0%BD%D0%B1%D0%B5%D1%80%D0%B7%D1%8C%D0%BA%D1%96_%D0%BF%D1%80%D0%BE%D1%86%D0%B5%D1%81%D0%B8 (дата звернення 18.01.2024 р.)

7. Нюрнберзький процес. Сборник материалов в 8 томах. М.: Юридическая литература, 1987–1999. Т. 1. URL: https://www.genezia.ua/sites/default/files/additional_info/10class/nurnberg/process1.pdf (дата звернення 25.01.2024 р.).

8. Післявоєнні судові процеси. Енциклопедія Голокосту. URL: <https://encyclopedia.ushmm.org/content/uk/article/war-crimes-trials> (дата звернення 15.01.2024 р.).

9. Сааді Аль-Захарна Салім Мухаммед. Міжнародний кримінальний суд: важливий інструмент у боротьбі з міжнародною злочинністю. *Право України*. 2000. № 10. С. 120-124.

10. Семенова І. Приклад Нюрнберзького процесу. 76 років тому стратили головних злочинців нацистської Німеччини: трибунал тривав лише рік. URL: <https://nv.ua/ukr/world/countries/nyurnberzkiy-proces-yaki-viroki-vinis-tribunal-i-koli-jih-vikonali-druga-svitova-viyna-50276635.html> (дата звернення 10.02.2024 р.).

11. Федоренко В. Л. Вплив Нюрнберзького процесу на формування та утвердження міжнародних стандартів у сфері прав людини. *Розбудова демократичного суспільства після Нюрнберзького трибуналу*: зб. статей учасників Міжнар. конф. (м. Одеса, 22–23 жовтня 2010 р.). Університет «Одеська юридична академія». Одеса: Фенікс, 2010. С. 15–20.

12. Шевцова Світлана, Денацифікація по справжньому: як Німеччина та німці очищалися від гітлеризму. *Укрінформ*. 27.05.2022. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-ato/3493708-denacifikacia-pospravznomu-ak-nimeccina-i-nimci-ocisalisa-vid-gitlerizmu.html> (дата звернення 04.02.2024 р.).

ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Немеришин В.М., здобувач ступеня вищої освіти «магістр» факультету історії, політології та міжнародних відносин
Мартинчук І.І., к.і.н., доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

В умовах російсько-української війни все частіше у суспільному дискурсі зустрічаємо категорію «історична свідомість». Ця категорія є ключовою в системі дидактики історії та має декілька особливостей: вікові, ситуаційні, регіональні, кожна з яких є предметом дослідження науковців.

Ще у 1930-ті рр. М. Гальбакс, французький філософ та соціолог засновує наукову галузь дослідження колективної пам'яті. Він визначив соціальну природу пам'яті і запровадив поняття «колективної пам'яті» як соціального конструкту, який відповідні спільноти і групи творять та зберігають з метою тлумачення минулих і сучасних подій [6]. Тема отримала друге дихання наприкінці ХХ ст., історики зайнялися вивченням історичної (і суспільної) свідомості, зокрема й історичної пам'яті. На Заході французький історик Б. Гене у 1980-х рр. накреслив шляхи дослідження феномену середньовічної історичної культури. Згодом цікаві теоретичні вирішення проблеми запропонували німці Й. Рюзен, А. Ассман та інші [6].

А. Ассман вважає, що історична свідомість це «внутрішній зв'язок інтерпретування минулого, розуміння сучасного й окреслення перспективи на майбутнє» [4, с. 62]. Й. Рюзен конкретизує його у такий спосіб — «це сукупність ментальних (емоційних і когнітивних, естетичних, моральних, несвідомих і свідомих) операцій, через які досвід часу в медіумі пам'яті перетворюється на орієнтування життєвої практики» [7, с. 61]. Автор вважає це визначення «свідомо узагальненим». Хоча ми бачимо, що воно містить максимум конкретики, оскільки сфокусоване на діяльності пам'яті, і на її ментальних особливостях, і на завданнях практичного орієнтування. Й. Рюзен - теоретик поняття історичної свідомості, її змісту, функцій, відповідних історичних маркерів.

Часто поняття історичної пам'яті та історичної свідомості отожднюються. На думку Л.Нагорної «історична свідомість — поняття незрівнянно ширше і за часовими, і за просторовими параметрами. Воно глибше укорінене в духовній сфері соціуму, а на рівні індивіда створює більш тривку і водночас менш підвладну стороннім впливам систему світобачення» [4, с. 61]. Дослідниця вважає, що історична свідомість є опосередкованим результатом ціннісно-психологічного впливу знання на систему світобачення, емоції, мотивації, поведінкові стереотипи [4, с.62].

Французький історик П.Нора вважає, що історична свідомість виконує важливу місію посередника між минулим, сучасним, майбутнім і у цьому сенсі є не тільки важелем соціалізації індивіда, але й інструментом конструювання колективних ідентичностей. За П.Нора, монополія історика на інтерпретацію минулого здатна сакралізувати останнє, перетворювати пам'ять або на релігійний катехізис, або на знаряддя війни [5, с. 47]. Від типу владу, намірів політиків в більшій мірі залежить як часто історія буде використовуватися з метою ідеологізації суспільства.

В.Вашкевич вважає, що історична свідомість є узагальненим уявленням про людину і суспільство в їх спільній еволюції на конкретних історичних етапах. Вона відтворює історичні знання соціуму – відомості про власне походження, головні події, життя та діяльність видатних людей і є неодмінними духовними цінностями певної спільноти [1, с. 71]. На думку А. Землянського, у переломні періоди в історії людства роль історичної свідомості як одного з регуляторів соціальної поведінки значно підвищується. Під впливом об'єктивних і суб'єктивних процесів історична свідомість трансформується, ламається. У такій історичній свідомості переважають популізм, домінують пристрасті й афекти. Вона все більше піддається трансформаціям і маніпуляціям [2, с. 40].

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилюк Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпухіна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕІВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----